

Hvad er det vi bygger vores liv på?

Enhver, som hører disse ord og handler efter dem, skal ligne en klog mand, der har bygget sit hus på klippen. Og skybruddet kom, og floderne steg, og stormene suste og ramte det hus. Men det faldt ikke, for dets grund var lagt på klippen. Men enhver, som hører disse ord og ikke handler efter dem, skal ligne en tåbe, der har bygget sit hus på sand. Og skybruddet kom, og floderne steg, og stormene suste og slog imod det hus. Og det faldt, og dets fald var stort.»

I en indisk landsby var der en gammel mand som havde en drøm. En stemme fortalte ham at han næste morgen skulle gå ned til byens torv. Der, under et træ ville sidde en mand som havde en kostbar gave til ham. Da manden vågnede næste morgen gik han straks hen til torvet og under det store træ sad en langskægget tigger. Han, der havde haft drømmen sagde: En stemme sagde til mig, at du har en kostbar gave til mig.

Manden kiggede i sin sæk og sagde. Jeg har ikke andet end den her så den må være til dig. Og op af sækken tog han en kostbar diamant. Manden greb den og løb hjem. Hele resten af dagen og natten tænkte han på. hvad han kunne gøre med de penge, han kunne få for diamanten. Han kunne købe hus og sikre sin familie økonomisk resten af livet.

Men ud på morgenen kom han på andre tanker. Han gik ned på torvet igen og gik lige hen til den langskæggede tigger. Manden rakte diamanten til tiggeren og sagde: Værsgo, Her har du din diamant tilbage. Tiggeren så op på manden og sagde. Jamen, den er jo til dig – jeg har givet dig den. Ja, sagde manden. Men når du så frit kan give den til mig, må du have noget, der er endnu mere værd. Vil du fortælle mig, hvad det er?

Historien minder os om det vi godt vidste, men som vi så ofte glemmer. At det materielle i vores liv ikke er så vigtigt. Der er noget som er større og rigere end det, som penge kan skaffe os. Og det er vist særligt vigtigt at fortælle konfirmander, som skal hjem til et bugnende gavebord. I dag bliver vi udfordret til at stoppe op og tænke: Hvad er det vigtigste i vores liv? Hvad er det grundlæggende, når alt det knap så vigtige bliver pilleret væk? Hvad bygger vi vores liv på? Bygger vi det på et løst fundament, eller på noget klippefast? Alle de ting, vi kan købe os til, er et løst fundament.

Et andet løst fundament vi bygger vores liv på er berømmelse og anerkendelse. Vi bilder os ofte ind at, livet handler om at gøre noget stort, så vi kan opnå anerkendelse og anseelse. Som unge vil I få at vide mange gange i de kommende år, at det er vigtigt, at I træffer de rigtige valg. Så I får den uddannelse, I vil blive mest glade for. Og så I får det arbejdsliv, I får størst succes ved. Tro dem ikke. Det har aldrig været meningen, at vi alle sammen skulle blive anerkendte og berømte og få anseelse. Der lever masser af lykkelige mennesker med helt almindelige gennemsnitsliv. Jeg tror, vi alle i mere eller mindre grad løber rundt og jagter anerkendelse fra vores omgivelser. Det er et naturligt menneskeligt træk, men det må ikke tage overhånd.

Det er godt, at der er noget, som er vigtigere at bygge sit liv på, end det vi kan købe for penge og den anerkendelse, som vi alle mere eller mindre jager. Der er noget som er større, bedre og stærkere at bygge sit liv på.

Jeg vil gerne give mit bud på, hvad det kan give os at lade kristentroen være den klippe, vi bygger på. Være det fundament vi står på. Hvad er det, vi får ud af at tro på Gud? Jeg vil pege på to ting.

- vi får selvværd og - Vi får et håb

Hvis vi tror på Gud, så får vi selvværd. Her hører vi, at vi er gode nok, som vi er. Vores værdi afhænger ikke af noget, vi kan præstere. Heller ikke af, om vi får taget den rigtige uddannelse eller skaffet et karriererigt job. Nej, vi er elsket på forhånd og på trods af alt det, vi gør. Det, jeres forældre så smukt fik lov at opleve dengang for mange år siden ved døbefonten. At Gud tog imod jer, uden at I på forhånd skulle gøre noget. Det, at vide sig elsket, er noget grundlæggende og livsvigtigt i et menneskeliv. Troen på Gud kan være med til at give selvværd i en verden, hvor der hele tiden kræves så meget af os. En verden, hvor vi hele tiden skal vise, hvor dygtige vi er. Hos Gud kræves der ikke noget for at opnå hans kærlighed. Den er betingelsesløs. Det andet vi får ud af at tro på Gud og som kan blive et fundament for os er, at vi får et håb. Vi får et håb om, at livet ikke bare slutter når vi dør. Særligt når vi mister en, vi elsker og står ved kisten, kommer håbet i spil. For hvad sker der når vi dør? Her tilbyder kristendommen os et håb. Et håb om, at livet ikke er slut ved kisten, men at vi skal leve evigt med Gud. Det er noget, som gør, at vi midt i sorgen kan skimte noget godt. Og det er det som gør, at vi kan stå fast og solidt selv midt i dødens mørke.

Vi har godt af at overveje, hvad fundamentet under vores liv er. Bygger vi på et løst eller et klippefast fundament? Og hvis vi lader Gud bygge fundamentet under os, så må det kunne ses på os, at vi er i besiddelse af noget særligt, ligesom det kunne ses på den indiske tigger. Vi har noget som er uendelig meget værd. Troen giver os selvværd og håb.

Kære konfirmander

Tak for en herlig konfirmationsforberedelsestid. Vi har sammen vendt mange store spørgsmål: Hvad er meningen med vores liv? Findes der en Gud? Hvad sker der, når vi dør? Og hvorfor findes der ondt i verden? for nu at nævne nogle ting. I er gode til at diskutere og overveje.

Jeg har også sat jeres forældre på arbejde. For næsten hver gang, er I kommet hjem med lektier. Og det har altid været nogle lektier der lød: Spørg dine forældre om: Hvad der sker efter døden, om de har prøvet at bede, om hvordan det var for dem at gå til præst, om hvad de sætter mest pris på ved deres konfirmation, om de vil begraves eller bisættes og alt muligt andet. Jeg har tvunget jer til at få samtaler i gang hjemme hos jer om de største ting i tilværelsen. Det, håber jeg, er lykkedes. Og jeg håber, I vil fortsætte den samtale – Også nu, hvor I ikke går til præst mere.

Og jeg håber, I har lært, at I altid kan komme til Gud med jeres glæder og bekymringer. Bed til ham, og han vil lytte til jer.

Og så var der en dag, hvor I konfirmander fik en ganske særlig opgave her i kirken. I fik udleveret arbejdshandsker, og så var I ellers med til at flytte 800 gulvfliser op på kirkeloftet. Og de vejede vel at mærke 5 kg stykket. Derfor vil jeg også give jer alle sammen en helt særlig og personlig gave i dag. En gave til minde om tiden her. Jeg skal nok afsløre, hvad der er i pakken, så I behøver ikke åbne. Der er en halv gulvflise til jer hver.

Sådan en gulvflise bruger man selvfølgelig til at stå på. Den her gave skal minde jer om, at I står på noget større end jer selv. Det er egentlig det, vi har hørt om hver gang til præst. I står ikke frit svævende i verden. I har et fundament under jer af tro og kærlighed. Jeres dåb er som en gulvflise, I kan stå på når livet rusker I jer. Når troen føles lille og håbet langt borte, så husk på jeres gulvflise. I er elsket af Gud og det vil I altid være

Nu er vi så nået til den store dag, hvor I skal konfirmeres. Det er kulminationen på de mange gange til præst. en festdag, hvor vi takker for det fundament af kærlighed, I er blevet mødt med indtil i dag. Vi fejrer jeres forældres kærlighed til jer. Der er nogen, som har villet noget med jer. Der er nogen, som har fulgt jer og elsket jer hele vejen. Jeg tænker på de trætte hænder, der bar jer ud fra fødegangen og hjem i stuen. De stolte smil, som ledsagede jer, da I blev vist frem til hele familien, dengang I blev døbt. De fødder som gik med jer ind i børnehaven og til første skoledag. Sådan er I blevet fulgt hele vejen gennem jeres liv. I er blevet elsket, og der er på den måde blevet lagt et stærkt og godt fundament under jeres fødder. Men under det ligger det fundament I har her fra kirken. Om lidt skal vi høre det. Gud siger, at alt det han lovede jer ved døbefonten – det gælder stadig. Løftet om at vi altid vil være hans børn uanset hvad der sker. Ved knæfaldet siger Gud til hver enkelt af jer, at han elsker jer og vil være med jer resten af livet. Det er altså en festdag i dag, hvor vi takker for det fundament som ligger under jer. Stort tillykke med jeres konfirmation og stort tillykke med jeres gulvflise.

Jakob Damm Knudsen
Sognepræst ved Gl. Haderslev Kirke